

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดการเรียนรู้กิจกรรม
เป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลเชียงใหม่

A COMPARISON OF ENGLISH LISTENING AND SPEAKING ACHIEVEMENT THROUGH
ACTIVITY-BASED LEARNING OF GRADE 3 STUDENTS AT ANUBAAN CHIANGMAI SCHOOL

ศุภพงษ์ ก่อเกื้อตระกูล, พิทักษ์ แฝงโกฏี, กุลิสรา วัฒนเลิศกิจ, ณัฐนันท์ คงความดี

Suphaphong Kokueatrakun, Phithak Faengkot, Gulisra Watthanalerdkit, Nattanan Kongkwamdee

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

Mahamakut Buddhist University, Lanna Campus

Corresponding Author E-mail: supapong3012561@gmail.com

Received August 13, 2025

Revised September 2, 2025

Accepted September 9, 2025

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดการเรียนรู้กิจกรรมเป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลเชียงใหม่ 2) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้กิจกรรมเป็นฐาน กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 128 คน โรงเรียนอนุบาลเชียงใหม่ ตำบลพระสิงห์ อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ โดยการสุ่มอย่างง่าย รูปแบบการวิจัยกึ่งทดลองด้วยวิธีการใช้กลุ่มทดลองกลุ่มเดียว เพื่อวัดผลก่อนและหลังการทดลอง เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ แบบฝึกทักษะ แบบทดสอบก่อนและหลังเรียน แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเป็นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แบบทดสอบค่า t-test แบบ Dependent Sample

ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดการเรียนรู้กิจกรรมเป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลเชียงใหม่ พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการฟัง-พูดภาษาอังกฤษโดยใช้การจัดการเรียนรู้กิจกรรมเป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลเชียงใหม่หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนและมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 2) ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน ในภาพรวมพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานมีค่าเฉลี่ยในระดับมาก ($\bar{X} = 4.40$, S.D. = 0.88)

คำสำคัญ: การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์, การฟัง-พูดภาษาอังกฤษ, การจัดการเรียนรู้กิจกรรมเป็นฐาน

Abstract

This research article aimed to: 1) compare the English listening and speaking achievement of Grade 3 students at Anubaan Chiangmai School through activity-based learning, and 2) study the opinions of Grade 3 students toward activity-based learning. The sample consisted of 128 Grade 3 students from Anubaan Chiangmai School, Phra Singh Sub-district, Mueang Chiangmai District, Chiangmai Province, selected using simple random

sampling. The research employed a quasi-experimental design using a one-group pretest-posttest method. Research instruments included lesson plans, skill practice exercises, pre- and post-tests, and a student opinion questionnaire. Data were analyzed using descriptive statistics such as mean, standard deviation, and a dependent sample t-test.

The results showed that: 1) the students' English listening and speaking achievement after learning through activity-based learning was significantly higher than before learning at the 0.05 level of statistical significance; and 2) the students' overall opinions toward activity-based learning were at a high level ($\bar{X}$ = 4.40, S.D. = 0.88).

Keywords: Comparative Achievement, English Listening and Speaking, Activity-Based Learning

บทนำ

ทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ตามกรอบ 3R8C เป็นการพัฒนาทักษะพื้นฐานด้านการอ่าน (Reading) การเขียน (Writing) และการคิดคำนวณ (Arithmetic) ควบคู่ไปกับทักษะสำคัญสำหรับการดำรงชีวิตในยุคใหม่ โดยเฉพาะทักษะในกลุ่ม 8C ที่เกี่ยวข้องโดยตรง ได้แก่ ทักษะการสื่อสาร (Communication) และทักษะการทำงานร่วมกัน (Collaboration) ผู้เรียนจำเป็นต้องมีความสามารถในการฟังอย่างตั้งใจ เข้าใจทั้งสาระสำคัญและอารมณ์ของผู้พูด รวมถึงสามารถถ่ายทอดความคิดเห็นได้อย่างชัดเจน มีเหตุผล และเคารพความคิดเห็นของผู้อื่น ทักษะเหล่านี้ถือเป็นปัจจัยสำคัญในการเรียนรู้ การทำงานเป็นทีม และการอยู่ร่วมกันอย่างสร้างสรรค์ในสังคมปัจจุบัน แนวคิดดังกล่าวสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562 ที่ให้ความหมายของ “การศึกษา” ว่าเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นการพัฒนาความเจริญงอกงามทั้งของบุคคลและสังคม ผ่านการถ่ายทอดความรู้ การฝึกฝน การอบรม และการสืบสานทางวัฒนธรรม โดย มาตรา 22 กำหนดหลักการว่า ผู้เรียนทุกคนมีศักยภาพในการเรียนรู้และสามารถพัฒนาตนเองได้ ทั้งยังถือว่าผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของกระบวนการศึกษา การจัดการศึกษาจึงควรส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาตนเองได้อย่างเป็นธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ ทั้งนี้ยังสอดคล้องกับกระทรวงศึกษาธิการ (2551) ที่กำหนดผลลัพธ์การเรียนรู้เมื่อจบการศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ว่า ผู้เรียนควรสามารถพูดโต้ตอบด้วยคำง่าย ๆ ใช้คำสั่งและคำขอร้องพื้นฐาน บอกความต้องการของตนเอง รวมทั้งพูดเพื่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเพื่อน ตลอดจนบอกความรู้สึกเกี่ยวกับสิ่งรอบตัวได้ ในแง่ทักษะภาษา การฟังหมายถึงกระบวนการรับรู้เสียงและตีความสารอย่างมีความหมาย โดยอาศัยทั้งความสามารถทางกายและสติปัญญาเพื่อประมวลผลข้อมูลเสียงให้เข้าใจถูกต้อง ผู้เรียนภาษาที่สองควรได้รับประสบการณ์การฟังที่มีความหมาย โดยไม่ถูกบังคับให้พูดก่อน ส่วนการพูดคือกระบวนการสื่อสารระหว่างผู้พูดและผู้ฟัง ผู้พูดต้องใช้ภาษาอย่างถูกต้อง ชัดเจน และเหมาะสมกับบริบทเพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน ทั้งยังเป็นการแลกเปลี่ยนความคิด ความรู้สึก และข้อมูล โดยมีองค์ประกอบอื่น เช่น น้ำเสียงและท่าทาง ช่วยเสริมให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

อย่างไรก็ตาม ปัญหาที่พบคือ นักเรียนจำนวนหนึ่งยังไม่สามารถฟังคำสั่งภาษาอังกฤษง่าย ๆ ได้ ส่งผลให้ไม่กล้าพูดภาษาอังกฤษ ขาดความมั่นใจและไม่กล้าแสดงออก มีเจตคติที่ไม่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ และทำให้ผลสัมฤทธิ์ต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ (O-NET) ปีการศึกษา 2566 ของสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (2566) ที่รายงานว่า คะแนนเฉลี่ยภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาปีที่ 6 อยู่เพียงร้อยละ 37.32 ผลการวิจัยของนิธิพงษ์ โยธชัย และพชร อุตมะพันธุ์ (2567) ก็พบว่านักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6 ส่วนใหญ่ไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้ดี โดยเฉพาะในทักษะการฟังและการพูด ขาดความมั่นใจ และมีเจตคติด้านลบต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ผลวิจัยของพรสวรรค์ แก้วธรรมานุกุล (2565)

ก็รายงานว่า นักเรียนไทยส่วนใหญ่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษในระดับต่ำ ส่งผลต่อการใช้ภาษาในอนาคต เช่นเดียวกับพัชรินทร์ จันท์ (2565) ที่ศึกษาการจัดการเรียนรู้ผ่านพอดคาสต์ในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่า ผู้เรียนกว่าร้อยละ 80 ไม่สามารถจับใจความสำคัญจากสิ่งที่ฟังได้ และยังมีข้อจำกัดด้านการใช้ภาษาอังกฤษกับเจ้าของภาษาโดยตรง ขณะที่สุชาวลี วงศ์ศรีทา (2565) พบว่า นักเรียนประถมศึกษาปีที่ 4 มีคะแนนความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษอยู่ในระดับต่ำมาก และภักกร อุบลน้อย (2564) รายงานว่า นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ไม่สามารถสื่อสารหรือทำข้อสอบภาษาอังกฤษตามมาตรฐานได้ การแก้ปัญหาดังกล่าวหนึ่งในแนวทางสำคัญคือการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน ซึ่งเป็นรูปแบบที่เน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมอย่างกระตือรือร้น ผ่านการลงมือปฏิบัติจริง ไม่ว่าจะเป็นการเล่น การทดลอง การแก้ปัญหา หรือการทำงานร่วมกัน งานวิจัยของนริศรา ศิริวงศ์ (2566) ที่ศึกษาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเรื่อง *English for Daily Life* พบว่า แนวทางนี้ช่วยให้ผู้เรียนมีบทบาทในการเรียนรู้ด้วยตนเองและเกิดทักษะจากการปฏิบัติจริง งานของปิยะนุช แจ่มหม้อ (2563) ก็แสดงให้เห็นว่าการเรียนรู้ที่เน้นการลงมือทำ (Learning by Doing) ช่วยให้ผู้เรียนเกิดประสบการณ์ตรงที่มีคุณค่าและคงทนต่อการเรียนรู้

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการฟัง-พูดภาษาอังกฤษโดยใช้การจัดการเรียนรู้กิจกรรมเป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลเชียงใหม่ โดยนำนวัตกรรมการเรียนรู้มาใช้เพื่อสร้างบรรยากาศการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งการเรียนรู้รูปแบบนี้ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ได้แก่ (1) ขั้นนำ คือเตรียมความพร้อมและกระตุ้นความสนใจ (2) ขั้นศึกษาและอภิปราย คือให้ผู้เรียนสังเกต ศึกษา และแลกเปลี่ยนความคิดเห็น (3) ขั้นกิจกรรม คือผู้เรียนทำงานกลุ่มและลงมือปฏิบัติจริง (4) ขั้นสะท้อนผล คือผู้เรียนสะท้อนความคิดและองค์ความรู้จากประสบการณ์ (5) ขั้นประเมินผล คือประเมินการเรียนรู้และนำไปใช้แก้ปัญหาเพื่อพัฒนาตนเองต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดการเรียนรู้กิจกรรมเป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลเชียงใหม่ ก่อนเรียนและหลังเรียน
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลเชียงใหม่ ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยรูปแบบการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-experimental research) ด้วยวิธีการใช้กลุ่มทดลองกลุ่มเดียว-วัดผลก่อนและหลังการทดลอง (One group Pretest -Posttest Design)

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลเชียงใหม่ ตำบลพระสิงห์ อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 776 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลเชียงใหม่ ตำบลพระสิงห์ อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 1 จำนวน 20 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Simple Specific Sampling)

2. การสร้างเครื่องมือและตรวจสอบเครื่องมือ

เครื่องมือการวิจัย มี 2 ชุด ได้แก่

2.1 การสร้างเครื่องมือในการวิจัยมี 3 ชุด ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ 2) แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน 3) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน

2.2 การหาประสิทธิภาพของเครื่องมือในการวิจัยมี 3 ชุด ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยความเหมาะสมระดับมากเท่ากับ 3.72 2) แบบทดสอบค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.65 3) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนมีค่าเฉลี่ยความเหมาะสมเท่ากับ 4.40

3. ขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย

3.1 ปฐมนิเทศนักเรียน ให้มีความรู้ความเข้าใจในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนทราบวัตถุประสงค์ การเตรียมตัว และการเข้าร่วมกิจกรรมตามขั้นตอนอย่างถูกต้องเหมาะสม

3.2 ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน และสรุปกิจกรรมสำคัญของแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้

3.3 ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากคะแนนแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนจำนวน 30 ข้อ เรื่อง การฟัง - พูด เพื่อการสื่อสารระหว่างบุคคล

4. การเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 เก็บคะแนนแบบฝึกทักษะการสะกดคำศัพท์เพื่อการสื่อสารระหว่างบุคคลตามแบบที่ฟังของนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทุกคน นำมาวิเคราะห์โดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบค่า t-test

4.2 เก็บระดับความคิดเห็นจากแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้นำมาวิเคราะห์หาค่าสถิติพื้นฐาน เป็นร้อยละ

5. สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์โดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบ ค่า t-test

ผลการวิจัย

1. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลเชียงใหม่ จำนวน 128 คน ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน ผลการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนแสดงให้เห็นว่า คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยรายละเอียดดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ก่อนเรียนและหลังเรียน

กลุ่มตัวอย่าง	N	คะแนนเต็ม	ก่อนเรียน $\bar{X}$ (S.D.)	หลังเรียน $\bar{X}$ (S.D.)	t	Sig.
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3	128	30	20.00 (3.97)	25.80 (2.15)	12.35	.05

จากตารางที่ 1 พบว่า นักเรียนมีค่าเฉลี่ยคะแนนก่อนเรียนเท่ากับ 20.00 (S.D.=3.97) และหลังเรียนเท่ากับ 25.80 (S.D.=2.15) ผลการทดสอบ t-test แบบ Dependent Sample พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานช่วยพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน

ผลการวิเคราะห์แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 128 คน พบว่า โดยภาพรวม นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.40$, S.D.=0.88) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่ามีรายละเอียดดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักเรียนรายด้าน

ด้านการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ความสนุกสนานและเพลิดเพลิน	4.70	0.65	มากที่สุด
การมีส่วนร่วมในกิจกรรม	4.55	0.70	มาก
ความเข้าใจเนื้อหา	4.45	0.80	มาก
การนำไปใช้ในชีวิตจริง	4.20	0.92	มาก
ความกล้าแสดงออก	4.10	0.94	มาก
รวม	4.40	0.88	มาก

จากตารางที่ 2 พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นสูงสุดในด้านความสนุกสนานและเพลิดเพลิน รองลงมา คือการมีส่วนร่วมในกิจกรรมและการเข้าใจเนื้อหา สะท้อนว่าการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานสามารถกระตุ้น ความสนใจและเพิ่มแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษได้อย่างดี

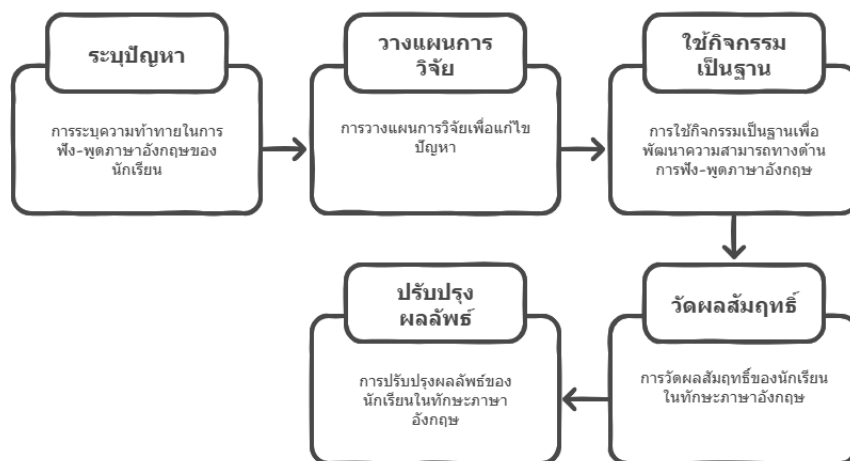
อภิปรายผล

ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดการเรียนรู้กิจกรรมเป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลเชียงใหม่ หลังเรียนมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เพราะผู้สอนได้ชี้แจงแนวทางการสอนอย่างชัดเจน พร้อมทั้งใช้ใบความรู้และแบบทดสอบระหว่างเรียนได้อย่างเหมาะสม การจัดลำดับการสอนมีความสอดคล้องกับเนื้อหา และมีการถ่ายทอดความรู้เป็นขั้นตอน เข้าใจง่าย ไม่สับสน อีกทั้งสามารถกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี สอดคล้องกับนิธิพงษ์ โยธชัย และเพชร อุตะมะพันธุ์ (2567) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งมีผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการฟังภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร (CLT) มีความสามารถทางการฟังหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับ สุชาวลี วงศ์ศรีทา (2565) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการพูดและความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้เทคนิคการเล่าเรื่องตามโครงสร้างพีระมิดของเฟรทาก สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งมีผลการวิจัยพบว่า ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียนโดยใช้เทคนิคการเล่าเรื่องตามโครงสร้างพีระมิดของ Freytag สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับภัคกร อุบลน้อย (2564) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษด้วยการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานเกี่ยวกับการค้าขายสินค้าประจำท้องถิ่นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านลาดวิทยา จังหวัดเพชรบุรี ซึ่งมีผลการวิจัยพบว่า คะแนนเฉลี่ยของทักษะการพูดภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างหลังการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานเกี่ยวกับการค้าขายสินค้าประจำท้องถิ่นมีระดับสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 การศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานมีค่าเฉลี่ยในระดับมาก ($\bar{X} = 4.40$, S.D. = 0.88) เพราะว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมอย่างเต็มที่และลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง ส่งผลให้นักเรียนเกิดความสนใจในการเรียน มีความกระตือรือร้นในการมีส่วนร่วมในกิจกรรม ตลอดจนให้ความร่วมมือในการเรียนการสอนเป็นอย่างดี จึงส่งผลให้นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากต่อการจัดการเรียนรู้ในรูปแบบดังกล่าว สอดคล้องกับปัญญะ แจ่มหม้อ (2563) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.36$, S.D. = .280) และสอดคล้องกับนริศรา ศิริวงศ์ (2566) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่อง English for Daily Life ตามแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity-Based Learning) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่อง English for Daily Life ตามแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.55$, S.D. = 0.51)

องค์ความรู้จากการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดการเรียนรู้กิจกรรมเป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลเชียงใหม่ มุ่งเน้นการแก้ปัญหาการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และพัฒนาความสามารถในการฟัง-การพูด โดยใช้การจัดการเรียนรู้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning) เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษให้สูงขึ้นตามศักยภาพของนักเรียน ตามโมเดลกระบวนการจัดการเรียนรู้ต่อไปนี้

ภาพที่ 1 การพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ

สรุปและข้อเสนอแนะ

การวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน มีผลสัมฤทธิ์ด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.40$, $S.D. = 0.88$) โดยเฉพาะด้านความสนุกสนานและการมีส่วนร่วม ซึ่งรูปแบบการเรียนรู้ช่วยสร้างบรรยากาศที่ส่งเสริมการลงมือปฏิบัติจริงทำให้ผู้เรียนกระตือรือร้นและมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษมากขึ้น ผลวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยก่อนหน้านี้ที่ชี้ว่ากิจกรรมการเรียนรู้ช่วยเพิ่มผลสัมฤทธิ์และความพึงพอใจของผู้เรียน ซึ่งองค์ความรู้ที่ได้ คือการใช้ Activity-Based Learning เป็นแนวทางที่เหมาะสมในการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษา ในครั้งนี้มีข้อเสนอแนะดังนี้

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. ครูสามารถนำนวัตกรรมด้านการจัดการเรียนรู้ไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนได้อย่างเหมาะสม
2. โรงเรียนสามารถนำกระบวนการและนวัตกรรมต้นแบบด้านการจัดการเรียนรู้ไปพัฒนาต่อยอดให้เกิดประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
3. นักเรียนมีความสนใจและให้ความร่วมมือในการเรียนการสอนที่ใช้วัตกรรมการจัดการเรียนรู้เพิ่มมากขึ้น

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

1. ควรมีการสื่อสารและสร้างความเข้าใจกับนักเรียนล่วงหน้าเกี่ยวกับการใช้วัตกรรมการจัดการศึกษาในการวิจัย เพื่อส่งเสริมความร่วมมือและการมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ในกระบวนการเรียนรู้
2. ควรพิจารณาขยายการประยุกต์ใช้วัตกรรมการดังกล่าวไปสู่การจัดการเรียนรู้ในระดับชั้นที่สูงขึ้น เนื่องจากนวัตกรรมนี้เหมาะสมต่อผู้เรียนที่มีทักษะและพื้นฐานความรู้เพียงพอ ซึ่งจะช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ผู้วิจัยสามารถพิจารณาปรับรูปแบบและขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ โดยอาจยุบรวมหรือปรับลดบางขั้นตอนให้เหมาะสมกับศักยภาพและลักษณะเฉพาะของกลุ่มตัวอย่าง เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของกระบวนการเรียนการสอน
2. ผู้วิจัยควรดำเนินการเก็บข้อมูลคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนอย่างเป็นระบบ เพื่อนำมาเปรียบเทียบและวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงหรือพัฒนาการทางการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างชัดเจนและมีหลักฐานเชิงประจักษ์รองรับ

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. สืบค้น 17 กรกฎาคม 2568, จาก <http://academic.obec.go.th>
- นริศรา ศิริวงศ์. (2566). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่อง English for Daily Life ตามแนวความคิดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity-Based Learning) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยหลักสูตรและการสอน). สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- นิธิพงษ์ โยธชัย และเพชร อุตะมะพันธ์. (2567). การพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วารสาร มจร อุบลปริทรรศน์, 9(1), 561-570.

- ปิยะนุช แจ่มหม้อ. (2563). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลทางการศึกษา). พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562. (2562, 1 พฤษภาคม). ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 136 ตอน 57 ก. หน้า 49-53.
- พรสวรรค์ แก้วธรรมานุกุล. (2565). การพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนแบบธรรมชาติ (Natural Approach) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ). พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- พัชรินทร์ จันที. (2565). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยการจัดการเรียนรู้ผ่านพอดคาสต์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเชียงดาววิทยาคม จังหวัดเชียงใหม่ (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ). พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ภัคกร อุบลน้อย. (2564). การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษด้วยการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานเกี่ยวกับการค้าขายสินค้าประจำท้องถิ่นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านลาดวิทยา จังหวัดเพชรบุรี (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ). นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ. (2566). ข้อสอบ O-NET ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2566. สืบค้น 17 กรกฎาคม 2568, จาก <https://www.niets.or.th>
- สุชาวลี วงศ์ศรีทา. (2565). การพัฒนาทักษะการพูดและความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้เทคนิคการเล่าเรื่องตามโครงสร้างพีระมิดของเพรทาก สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน). กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์.